

Doar un dor

Lucian-Horațiu Hînsa

Spre răsărit privesc senin,
Resemnat și înmiresmat
Cu-acest praf de dor divin.
Puritatea îmi e ușa
Ce-mi aprinde-n zbor cenușa,
Durerea mi-este vânt străin.

Ridicat peste întuneric,
Colindat eu mult prea mult
Adâncuri de oceane,
Și stele diafane,
Și în fond tot pe pământ
Regăsit-am de azur veșmânt.

Liber mistuit
De-al tău foc reîntregit,
Ard iluzii,
Ard confuzii,
Mă-nfierbânt nestăpânit...

Doar un dor mi-a mai rămas
Să-mi mai stai încă un ceas,
Să simt cum inima ta bate
O eternitate.